

Kesantunan bahasa dalam kalangan remaja sekolah menengah

ABSTRAK

Kesantunan bahasa merujuk penggunaan bahasa yang halus, beradab sopan, lemah lembut serta tidak menyinggung perasaan pendengar. Namun, kebelakangan ini remaja sekolah didapati lebih menggunakan strategi ketidaksantunan dalam perbualan mereka. Oleh itu, makalah ini bertujuan mengenal pasti dan menganalisis penggunaan kata dan ujaran santun oleh remaja sekolah menggunakan pendekatan pragmatik. Seramai 154 orang remaja sekolah menengah yang dipilih daripada enam buah sekolah dijadikan sampel kajian. Data diperoleh menggunakan teknik temu bual dan dianalisis menggunakan Prinsip Kesopanan Leech (1983). Dapatan kajian menunjukkan remaja sekolah paling kerap menggunakan maksim santun dan maksim kerendahan hati dalam perbualan mereka. Perkataan yang paling kerap digunakan untuk menunjukkan nilai santun ialah kata *ōbolehō ōinginō*, *ōnakō* dan *ōmahuō*. Remaja juga turut mengujarkan kata *ōmaafō* atau dalam bahasa Inggeris *ōsorryō* sebagai strategi untuk berlaku santun kepada pendengar. Penggunaan kata *ōhaiō* dan ujaran yang terlalu berterus terang didapati telah melanggar Prinsip Kesopanan Leech.

Kata kunci: Kesantunan bahasa; Remaja; Maksim Leech; Pragmatik; Sekolah; Kelas